

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. kolovoza 2021. uputio Sofijski rajonen sad (Bugarska) –
„Banka DSK” EAD/M. V.**

(Predmet C-489/21)

(2021/C 481/22)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Sofijski rajonen sad

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: „Banka DSK” EAD

Tuženik: M. V.

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 3. stavak 1. Direktive 93/13/EEZ ⁽¹⁾ u vezi s točkom 1. podtočkama (e) i (f) Priloga toj direktivi tumačiti na način da se odredbama zasnivaju obveze na štetu potrošača protivno uvjetu o dobroj vjeri, ako se njima znatno povećavaju troškovi koje potrošač ima u skladu s ugovorom o kreditu, u slučaju kad potrošač svoju plaću mjesečno ne prima [na račun] u banci koja odobrava kredit, s obzirom na to da je potrošač u skladu s ugovornim uvjetima obvezan zasnovati založno pravo na svojem potraživanju plaće?
2. U slučaju niječnog odgovora na prvo pitanje, treba li članak 3. stavak 1. Direktive 93/13/EEZ u vezi s točkom 1. podtočkama (e) i (f) Priloga toj direktivi tumačiti na način da se odredbama zasnivaju obveze na štetu potrošača protivno uvjetu o dobroj vjeri u slučaju kad se njima obvezuje potrošača na samo to da svoju plaću prima [na račun] kod prodavatelja robe ili pružatelja usluge koji odobrava kredit, nego da se stvarno koristi i drugim uslugama prodavatelja robe ili pružatelja usluge koji odobrava kredit?
3. U slučaju potvrdnog odgovora na drugo pitanje, koje kriterije u načelu treba poštovati nacionalni sud prilikom ocjene nepoštenosti? Treba li osobito uzeti u obzir jačinu povezanosti predmeta ugovora o kreditu s dodatnim uslugama kojima se treba koristiti potrošač, broj dodatnih usluga i nacionalne propise o ograničavanju vezanih prodaja?
4. Vrijedi li načelo tumačenja nacionalnog prava u skladu s pravom Unije, kako je utvrđeno u t. 26. presude 14/83, von Colson, i prilikom tumačenja nacionalnih propisa kojima se uređuju druga pravna područja, ali koja su povezana s pravnim područjem (konkretno, odredbe o nepoštenom tržišnom natjecanju) pravnog akta Europske unije, koji nacionalni sud primjenjuje u postupku koji se pred njim vodi (u ovom slučaju Direktiva 93/13/EEZ o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima) i treba li pri takvom tumačenju nacionalnog prava primijeniti standarde Povelje Europske unije o temeljnim pravima?
5. Treba li članak 7. stavak 2. u vezi s člankom 6. stavkom 1. točkom (d) Direktive 2005/29/EZ ⁽²⁾ i članak 10. stavak 2. točku (f) Direktive 2008/48/EZ ⁽³⁾ tumačiti na način da se u skladu s tim člancima zabranjuje navođenje informacije o nižoj kamatnoj stopi u glavnom ugovoru o potrošačkom kreditu ako odobravanje kredita po toj kamatnoj stopi ovisi o uvjetima koji se utvrđuju u prilogu ugovoru? Treba li prilikom tog ispitivanja ocijeniti način na koji su formulirani uvjeti za smanjenje kamatne stope, nepostojanje mogućnosti takvog smanjenja i sredstva koja dovode do novog smanjenja?
6. Treba li članak 5. stavak 2. točku (b) Direktive 2005/29/EZ tumačiti na način da prilikom ocjene postojanja mogućnosti bitnog narušavanja gospodarskog ponašanja potrošača u obzir valja uzeti tržišni udio banke, koja odobrava potrošačke kredite, s obzirom na potrebe potrošača koji se koriste takvim proizvodima?
7. Treba li članak 3. točku (g) Direktive 2008/48/EZ tumačiti na način da troškovi u skladu s ugovorima koji su povezani s ugovorom o potrošačkom kreditu, prilikom čijeg se izvršenja odobrava kamatni popust na temelju ugovora o potrošačkom kreditu, čine dio efektivne kamatne stope kredita te ih treba uključiti u izračun te kamatne stope?
8. Treba li članak 3. točku (g) Direktive 2008/48/EZ u vezi s člankom 5. Direktive 93/13/EEZ tumačiti na način da prilikom neispunjavanja obveza iz ugovora u vezi s ugovorom o kreditu, koje je povezano s povećanjem kamatne stope kredita, efektivnu kamatnu stopu valja izračunati i u skladu s višom kamatnom stopom u slučaju neispunjavanja obveza?

9. Treba li članak 10. stavak 2. točku (g) Direktive 2008/48/EZ tumačiti na način da nepravilno navođenje efektivne kamatne stope u ugovoru o kreditu sklopljenom između prodavatelja robe ili pružatelja usluge i potrošača kao korisnika kredita valja smatrati nepostojanjem informacija o efektivnoj kamatnoj stopi u ugovoru o kreditu i da nacionalni sud treba primijeniti pravne posljedice predviđene u nacionalnom pravu za nepostojanje informacije o efektivnoj kamatnoj stopi u ugovoru o potrošačkom kreditu?
10. Treba li članak 23. Direktive 2008/48/EZ tumačiti na način da je sankcija u obliku ništavosti ugovora o potrošačkom kreditu, koju predviđa nacionalni zakonodavac i u skladu s kojom treba otplatiti samo odobreni iznos glavnice, proporcionalna, ako ugovor o potrošačkom kreditu ne sadržava točnu informaciju o efektivnoj kamatnoj stopi?

- (¹) Direktiva Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima (SL 1993., L 95, str. 29.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.)
- (²) Direktiva 2005/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2005. o nepoštenoj poslovnoj praksi poslovnog subjekta u odnosu prema potrošaču na unutarnjem tržištu i o izmjeni Direktive Vijeća 84/450/EEZ, direktiva 97/7/EZ, 98/27/EZ i 2002/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, kao i Uredbe (EZ) br. 2006/2004 Europskog parlamenta i Vijeća („Direktiva o nepoštenoj poslovnoj praksi”) (SL 2005., L 149, str. 22.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 8., str. 101. i ispravak SL 2016., L 332., str. 25.)
- (³) Direktiva 2008/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o ugovorima o potrošačkim kreditima i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 87/102/EEZ (SL 2008., L 133, str. 66.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku: poglavlje 15., svezak 13., str. 58. i ispravak SL 2014., L 283, str. 66.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. kolovoza 2021. uputio Înalta Curte de Casație și Justiție
(Rumunjska) – WA/Direcția pentru Evidența Persoanelor și Administrarea Bazelor de Date din
Ministerul Afacerilor Interne**

(Predmet C-491/21)

(2021/C 481/23)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Înalta Curte de Casație și Justiție

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: WA

Druga stranka u žalbenom postupku: Direcția pentru Evidența Persoanelor și Administrarea Bazelor de Date din Ministerul Afacerilor Interne

Prethodno pitanje

Treba li članak 26. stavak 2. UFEU-a, članak 20., članak 21. stavak 1. i članak 45. stavak 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima te članke 4., 5. i 6. Direktive 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji slobodno se kretati i boraviti na državnom području država članica, o izmjeni Uredbe (EEZ) br. 1612/68 i stavljanju izvan snage direktiva 64/221/EEZ, 68/360/EEZ, 72/194/EEZ, 73/148/EEZ, 75/34/EEZ, 75/35/EEZ, 90/364/EEZ, 90/365/EEZ i 93/96/EEZ (¹) tumačiti na način da im je protivno nacionalno zakonodavstvo kojim se ne dopušta da se osobna iskaznica, koja može biti putna isprava unutar Europske unije, izda državljaninu države članice zbog toga što je taj državljanin uspostavio svoje prebivalište u drugoj državi članici?

(¹) SL 2004., L 158, str. 77.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 42. i ispravak SL 2016., L 87, str. 36.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. rujna 2021. uputio Högsta domstolen (Švedska) – CC/VO

(Predmet C-572/21)

(2021/C 481/24)

Jezik postupka: švedski

Sud koji je uputio zahtjev

Högsta domstolen